

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, a JUDr. Soni Langovej, v právnej veci navrhovateľa: **ST.**, proti odporcovi: **Ing. R. F.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. Star-664/2005 zo dňa 4. apríla 2005, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa č. k. 3 Sp 96/2005-21 zo dňa 6. júla 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3 Sp 96/2005-21 zo dňa 6. júla 2006 spolu s opravným uznesením č.k. 3 Sp 96/2005-36 zo dňa 6. novembra 2006 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu, ktorým odporca ako orgán príslušný podľa § 17 ods. 3 zákona č. 377/1990 Zb. o Hlavnom meste SR Bratislave v znení neskorších predpisov vo veci porušenia ustanovenia § 4a ods. 1 písm. b) Všeobecne záväzného nariadenia Mestskej časti Bratislava – Nové Mesto č. 4/1996 o dodržiavaní čistoty a poriadku na území Mestskej časti Bratislava – Nové Mesto v znení neskorších predpisov (ďalej len „VZN“) uložil navrhovateľovi pokutu v sume 200 000 Sk, pretože navrhovateľ ako usporiadateľ zrejmeho kultúrneho podujatia s názvom „S. H. S.“, uskutočneného dňa 11. marca 2005 v objekte N. T. C. neriadil priebeh podujatia tak, aby sa neodchyľovalo od účelu,

uvedeného v oznámení o konaní podujatia a riadne ho neukončil v čase na to vymedzenom, čím porušil ustanovenia § 4a ods. 1 písm. b) VZN. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie odporcu je zákonné. Dňa 6. novembra 2006 pod č. k. 3 Sp 96/2005-36 krajský súd vydal opravné uznesenie podľa § 164 O.s.p, ktorým opravil úvodnú časť rozsudku tak, že doplnil v nej meno samosudcu, ktorý vo veci rozhodoval.

Proti rozsudku navrhovateľ podal odvolanie a žiadal rozsudok zrušiť. Tvrdil, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Podľa názoru navrhovateľa obec nemôže nijakým spôsobom vymedziť čas podujatia uvedený v oznámení o jeho konaní. V tomto smere namietal aj právomoc obce, ktorá prijatím VZN č. 1/2005 prekročila rámec pôsobnosti vymedzenej pre výkon samosprávy. Namietal aj výšku uloženej sankcie.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že VZN bolo vydané v súlade so zákonom a že k využitiu prostriedkov, ktoré poskytuje právny poriadok pristúpil až po tom, čo sa nepodarilo dosiahnuť zamedzenie nočného hluku, obťažujúceho občanov bývajúcich v okolí NTC.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 1 O.s.p. a zistil, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť. Rozhodol na odvolacom pojednávaní dňa 6. marca 2008, na ktorom sa zúčastnili právni zástupcovia (navrhovateľa a odporcu), ktorí zotrvali na svojich podaniach. Odvolací súd rozhodol rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že, ako je to vyššie uvedené, odporca rozhodnutím zo dňa 4. apríla 2005, č. Star-664/2005 uložil navrhovateľovi pokutu 200 000 Sk. Krajský súd konajúc o opravnom prostriedku navrhovateľa tomuto nevyhovel a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Odvolací súd dospel k záveru, že nemožno vyhovieť námietkam navrhovateľa a to z týchto dôvodov:

Právomoc obce (mesta, mestskej časti) všeobecne záväzným nariadením na svojich územiach alebo v určitých častiach svojho územia obmedziť na ochranu pred hlukom a vibráciami v nočnom čase (§ 13n ods. 2) verejnú produkciu hudby alebo inú činnosť, ktorej dôsledkom je obťažovanie ľudí bola daná ustanovením § 13x zákona č. 272/1994 Z. z. o ochrane zdravia ľudí v znení neskorších predpisov.

Uvedený zákon bol zrušený s účinnosťou od 1.1.2006 zákonom č. 126/2006 Z.z. o verejnom zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v ktorom je obdobná právna úprava obsiahnutá v ustanovení § 36 ods. 1 písm. b). Neprekročil preto odporca prijatím VZN č. 1/2005 rámec pôsobnosti, vymedzenej pre výkon samosprávy a ani nebolo porušené ustanovenie § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení, lebo uvedené nariadenie bolo vydané v súlade so zákonom a neodporuje zákonu. Takisto neodporuje ani článku 68 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého vo veciach územnej samosprávy a na zabezpečenie úloh vyplývajúcich pre samosprávu zo zákona môže obec a vyšší územný celok vydávať všeobecne záväzné nariadenia.

Pre posúdenie zákonnosti uloženia pokuty nie je relevantný čas vyjadrenia súhlasu starostu mestskej časti s konaním oznámených podujatí ale skutočnosť, či došlo k vydaniu VZN č. 1/2005 pred uskutočnením predmetného verejného kultúrneho podujatia. Verejné kultúrne podujatie sa uskutočnilo dňa 11.03.2005 a keďže VZN č. 1/2005 bolo vydané pred uvedeným dátumom, bolo povinnosťou navrhovateľa ho rešpektovať.

Pokiaľ navrhovateľ namietal neprimeranú výšku pokuty, Najvyšší súd SR, posudzujúc uvedenú námietku v medziach ustanovenia § 245 ods. 2 OSP dospel k záveru, že pokuta bola uložená v medziach zákona na hornej hranici, so zreteľom na závažnosť porušenia predpisov a jeho následky. Nemá vo vzťahu k navrhovateľovi likvidačný charakter. Splňa tak požiadavku represie ako aj preventívny účel s prognózou budúceho pozitívneho správania navrhovateľa.

Nepochybil preto krajský súd, keď ako vecne správne potvrdil preskúmané rozhodnutie odporcu, ktorým bolo rozhodnuté o uložení pokuty navrhovateľovi, pretože ako usporiadateľ verejného kultúrneho podujatia s názvom „S. H. S.“ uskutočneného dňa 11.03.2005 v objekte NTC neriadil priebeh podujatia tak, aby sa neodchyľovalo od účelu uvedeného v oznámení o konaní podujatia a riadne ho neukončil v čase na to vymedzenom, čím porušil ustanovenie § 4a ods. 1 písm. b) VZN.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému navrhovateľovi nepriznal právo na ich náhradu. Odporca nemá nárok na náhradu trov konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 6. marca 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová